

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Lă

Abonament lunar

pentru August st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea dăruului „TRIBUNA“.

Sibiu, 1 August st. v.

Nimenea nu se va îndoi, că „Nemzet“
este unul dintre cele două organe princi-
pale ale guvernului unguresc.

Are două organe principale guvernul
unguresc: unul în limba germană, prin
care vorbește cu lumea externă, acesta e
„Pester Lloyd“, și altul în limba ma-
ghiară, prin care vorbește cu naționalita-
tatea maghiară, acesta e „Nemzet“. Mijlocitorul acesta între guvern și națio-
nalitatea maghiară, în numărul seu de
Marti, la locul cel dintâiu, demonstrează, că
în societatea maghiară de astădată numi-
rea „seson mort“ n'are loc. Demonstrarea o
spriginesce cu activitatea societății ma-
ghiare în diverse părți ale regatului. Își
exprimă însă organul oficios bucuria, că
„și în societatea cetățenilor de limbă ne-
maghiară, care în înțelesul legilor patriei
fac parte din națiunea politică, se poate
vedea aceeași vioiciune“.

După acest certificat grațios pentru
cetățenii patriei cu limbă (*rectius* cu buze)
nemaghiară, oficiosul principal se opresce
la „Zivena“, reuniune de femei slovece,
care a fost întrunită la Turocz-Sz.-Márton,
la „Asociațiunea transilvană“ întrunită la
Alba-Iulia și la festivitățile reuniunilor să-
sesci din Brașov.

Acî însă ghiarele pisice es din sac.

Cu toată concludsiunea, că vor vedea
naționalitățile ce schimbări vor provoca în
„spiritul comun al patriei“, dacă vor con-
tinua a concura cu Maghiarii pe terenul
social, este evident, că nu de dragul acti-
vității și „vioiciunii“ cetățenilor cu limbă

nemaghiară se eșofează oficiosul principal
într'un articol la locul cel dintâiu.

Cu o dexteritate, care provoacă mai
mult surisul, oficiosul principal prezintă
toate asociațiunile și reuniunile aceste cu
necariva păcate naționale.

Pentru-ce aceasta?

Pentru-ca marinimositatea maghiară
să eaze cu atât mai mult la iveală. Pen-
tru-ca să se vadă de departe, că Maghiarii
nu numai iartă păcatele „soiurilor“ de
alte popoare (népfajok), dar' se și bucură
de progresele lor.

Și dacă stau astfel lucrurile în *Ungaria*
felix, de sine urmează mai departe în-
trebarea: mai au „soiurile nemaghiare“
cuvinte de a se plânge, că sînt apăsate?

Nu pot se aibă, pentru-că d. e.
„soiul concetățenilor români“, dacă ar
fi apăsător, n'ar putea avea o Asociațiune,
care există acum de un pătrar de secol,
și care „în era constituțională a sporit
considerabil atât în privința materială, cât
și în privința numerică a membrilor.“

Este logică aceasta și trebuie să fie
bună această logică, fiindcă este a unui
oficios principal al guvernului unguresc.

Oficiosul a uitat și poate bucuros a
uitat, că s'au petrecut lucruri în era con-
stituțională, care nu consună cu logica lui
guvernamentală. S'au petrecut lucruri, asu-
pra cărora reflectând, ori-și-ce om cu ju-
decată sănătoasă trebuie să-și dică, că
d. e. „Asociațiunea transilvană“, de care
e vorba, dacă nu era moștenită dela alte
sisteme antecedente, în era constituțională
maghiară nu ar fi vădit lumina zilei.

Avem dovadă neaprobarea reuniunii
agricole și a reuniunii „Opinca“.

Să dicem însă, că numele „Opinca“ a
isbit în fineța simțirilor acelor ce au in-
ventat nemuritoare cuvinte: „*O te büdös*
bocskor“ și nu s'au putut decide pentru
aprobare.

Însă ce va fi greșit societatea agri-
colă, pe care Românii au voit să o în-

fințeze și s'au frânt în două rînduri de
stîncă voinței guvernului unguresc?

Maghiarii au subvențiuni dela stat
din averea comună, avere la care con-
tribue trei părți de „soiuri“ nemaghiare.
Subvențiunile aceste se dau pentru toate
întreprinderile lor cu prea puține, ași în
era constituțională poate cu nici o ex-
cepțiune.

La anul 1881 au cerut și Românii
un ajutor *ad hoc*, doar' de 2000 fl. v. a.,
pentru-ca să poată deschide o expozițiune
de produse ale industriei românești. „Nem-
zet“ nu va mai fi ținînd minte, căci e
demult de atunci. Cinci ani sînt mult
în viața popoarelor din Ungaria. Noi
Românii însă, soiul mai vechiu pe pămên-
tul acesta, ținem minte, că nu numai că
Asociațiunii laudate astăzi nu i-s'a acordat
ajutorul, ci Asociațiunii i-s'a interzis
chiar arangierea expozițiunii, încât au
trebuit să se decidă mai mulți particulari,
să iese expozițiunea asupra-și și să o ducă
în îndeplinire pe riscul lor, fără de aju-
tor din averea comună a statului.

Aceasta s'a întemplat în era consti-
tuțională, sub auspiciile guvernului un-
guresc „liberal“.

Era constituțională însă n'are merite
numai de a fi împedat Asociațiunea în
funcționarea ei. Ea a contribuit și con-
tribue, ca nici mijloacele materiale, nici
numărul membrilor să nu se sporească.

Pentru-că acei ce au membri în reu-
niunile St. Ladislau etc. din țeri străine,
nu admit în Asociațiunea transilvană membri
d. e. Români din România, oameni cu dare
de mână, care, dacă s'ar face membri fun-
datori sau altfel de membri, ar putea dăru
sume mai mari decum sînt cele modeste
ale cetățenilor sleiți de avere din „soiul“ ro-
mânesc din patrie.

Așadar' mai încetișor cu vorbele mă-
rețe, căci vin faptele și dau de gol, fapte
care, sîntem convinși că și „Nemzet“ va
scî, că nu le-am înșiriat pe toate, când am
citat aceste vre-o câteva.

Meritul, și aceasta ar trebui să o scie
organul oficios, că avem ceva nu este
al erei constituționale, ci al vitalității noastre,
care scie învinge toate greutățile câte i-le
impune era constituțională și după-ce le-a
învins pe aceste, învinge și pe acele, care
și-le impune însăși, ca să nu rămână înapoi,
sau să nu se stingă în comuniunea, care
numai cere dela nemaghiari, dar' de dat
nu le dă decât, cum ăce vorba Românului,
cu degetele în ochi.

Ceva însă, cu toate aceste, ne bate
în ochi. Pentru-ce „Nemzet“ se prezintă
tocmai acum publicului cu acest articol?

La aceasta să revenim cu altă oca-
siune.

Revistă politică.

Sibiu, 1 August st. v.

Întîlnirea monarhilor în
Gastein nu a încetat a fi obiectul dis-
cuțiunilor și comentărilor politice. „Nord-
deutsche Allgemeine Zeitung“ ăce, că
„în giurul întîlnirii dela Gastein se în-
vîrte interesul politic al ăilei și atât
presa germană cât și cea austriacă dau
primul loc scirilor venite dela Gastein.
Ea' aceasta o fac cu deservire conform
opinie publice, care plină de speranță și
de încredere privește la această garanție, ce
leagă amicia ambelor imperii vecine“. În
adever fiecare cetățean din ambele imperii
în sensul acestor vorbe se vede importan-
ța alianței din nou sancționate la Ga-
stein. În străinătate însă, mai cu seamă
în Rusia și Francia, care de un timp
înceoace nu au putut ascunde oare-care ră-
ceală, — ca să întrebuițăm un termen cât
se poate de domol — față cu alianța celor
două imperii și o deosebită simpatie una
cătră alta, lucrul se judecă altfel. Am înre-
gistrat cu altă ocaziune unele voci rusesci
despre întîlnirea dela Gastein și alianța au-
stro-germană. Eată cum se exprimă în
această privință și ăiarul parisian „Journal
des Débats“: „După întîlnirea din Gastein
Europa este cuprinsă de un sentiment nede-
finit de neplăcere. Simte, că crisa nu va în-
tra imediat, dar' ea se află într'un stadiu
de tranziție. Primesce impresiunea, că se
prepară grupări nouă și că combinațiunile
politice, cu care s'a obicinuit până acum,

Foița „Tribunei“.

Un pas hotărît.

(Urmare și fine.)

III.

În ăia următoare așadar' avea să meargă
la peșit. Ca om inteligent a creșut totuși, că
înainte de a face pasul hotărît, n'ar fi de prisos
să se informeze într'un chip neîndoios ce fel de
dispoziții ar întîmpina la coconița din cestiune,
și numai după aceea să se prezente el cu toată
ceremonia de peșitor. A amănat dar' treaba pe
vre-o câteva ăile, înțelegându-se foarte în secret
cu o amică de a sa, care a luat asupra-și sar-
cina de a-i aduce vestea dorită din partea per-
soanei știute. Amica lui Porfirie s'a și dus la co-
conița Marghiolița cu instrucțiunile primite.

Ce vor fi pus la cale între sine aceste două
femei, ce nu, asta nu se scie; destul că el,
Porfirie, era mulțumit cu misiunea discreței sale
amice. Atăta sciu însă, că Marghiolița era cam
vicleană din natură și o ființă rădălată totodată.
Am cuvinte dar' se presupun, că după-ce ea se
informase binișor despre însușirile personale ale
domnului diurnist, s'a hotărît să-i facă o păcăli-
tură și cu o cale o mică lecție de morală.

Eroul nostru, plin de ideea reușirii și îm-
brăcat în mare ținută, pornise în drumul său
important. Cu pași ușori, eleganți, pe cât îi per-
miteau picioarele, cu capul ridicat zimbitor, des-
chise poarta casei fericite, și aruncând o privire
prin curtea spațioasă, de unde se vedea și gră-
dina, s'a urcat pe trepte și a dispărut în odaie.

Dialogul urmat între el și ea, nu preste
mult, poate chiar în ăia aceea a ajuns, nu
pot scî pe ce cale, până la urechile vecinilor,
și încă într-o formă și cuprins, ce nu par a fi
neexacte.

Se spune anume, că el îndată-ce intrase
în salonul domnișoarei, și-ar fi luat o față plină
de gravitate. După altă variantă nu era nici
decât gravă fața aceasta, ci foarte confusă. Să
luăm dar' calea de mijloc și să dicem, că era
de o gravitate mestecată cu o nuanță de ză-
păceală.

— O prea respectuoasă rugare, — începe
domnul diurnist, după-ce s'a așezat, — aș ave
să vă îndrept, stimabila mea domnișoară. Nu
sciu dacă d-voastră sînteți dispusă, ca să... ca
să dați pentru...

— Vre-o contribuie doar' pentru scoala
de fete?

— O, nu.

— Poate alt scop filantropic?

— Nici decum, domnișoară. Eu nu obic-
nuesc a cerși nici decum.

— Atunci urmează, domnule, te ascult fără
să te întrerup.

— Mulțumesc, voiam să ăce, că nu sciu
dacă ați ave plăcere să-mi dați ascultare la o...
ca să fiu scurt... stimabila domnișoară și-i, și
ca să nu vă rețin dela afaceri... acum pe
timp de vară veți fi nespus de ocupată... da,
pe timp așa de favoritor, într'adever e foarte
plăcut timp... și cred că-ă la grădina d-voastre
fi face bine, pentru-că... mi-se pare aveți fru-
moasă iarbă în grădină și multe poame de soi...

— Da, se găsesc de toate, și iarbă fru-
moasă, poftesci să o veți, d-le Porfirie? E foarte
mare deja.

— Nu, mulțumesc, sărut mîna... am să
vă spun... ca să fiu scurt... scopul meu este
serios și intențiunile vrui să ăce sînt de natură
serioasă, cred că... d-voastră înțelegeți. (În
vremea aceasta dl Porfirie se încălădise cam tare,
căci fruntea îi era asudată; ear' domnișoara în
loc să grăiască vre-un cuvînt de încurajare, se
mărgina a se uita neîntrerupt la el cu nise
ochi foarte curioși.)

— Mi-se pare, d-le Bălan, nu te simți bine,
ești asudat de tot. Ai poate ferbințeli, friguri?

— Nu-i nimic! din contră, sînt foarte
bine, vă asigur pe onoare...

— Poftesce puțină apă. Este rece dela
fîntână. Am adus-o chiar eu. Avem și fîn-
tână în curte, o ai vădit? (Aici i-a întins un
pahar de apă.)

— Da, domnișoară, sărut mînilor, e foarte
bună apă, vă mulțumesc, e foarte bună. (Lu-
crul acum amenința să nu ajungă la adecă, când
Marghiolița îi veni într'ajutor și ăise:)

— Mi-s'a spus, d-le Bălan, că ai de cu-
get să te însori?

— O, nu! adecă... voiam să ăce, că
da, așa este... mi-a trecut aceasta prin gînd.
Însă, nu pot scî dacă respectiva stimabilă per-
soană ar dori...

— Cum să nu dorească?! O adevărată fe-
ricire! D-ta ești încă tînăr în anii cei mai buni...

— Așa gîndiam și eu, adecă pardon,
domnișoară, aveam intențiuni... intențiuni...

— Și cine este, dacă mă ierți să fiu cu-
rioasă, cine este respectiva?

— Respectiva persoană? Da, domnișoară,
era să vi-o spun... sînteți, sînteți d-voastră,
mult adorată domnișoară. Da, pentru d-voastră
inima mea arde cu flacăra nestînsă și vă ado-
rează cu credință, și am venit aici, ca să vă
descopăr intențiunile mele serioase și să vă
rog... după-cum mi-se pare v'am anunțat prin
o persoană, adecă...

— Prea frumos, stimabilul meu domn.
Dar' acum pare-mi-se este și deajuns! (Amên-
doi se ridică de pe scaune, ea cu un slab suris,
el trăsărind). Răspunsul meu e gata: Inima
d-tale, d-le diurnist, este în rățecire cu inten-
țiunile ei, și regret, că trebuie ca eu să-ți des-
copăr, că încătrău sînt ele îndreptate. (Porfirie
dă doi pași înderăt). Desigur nu sînt îndrep-
tate într'acolo, ca să mă fericesci pe mine, ci
ca să-ți reparezi pe un moment finanțele ruinate.

Incidentul acesta neașteptat a consternat
adînc pe Porfirie al nostru. Nici un cuvîntel nu
mai putea încurca. S'a mulțumit dar' a eși fără
sgomot, a merge degrabă acasă și a se închide
pe o săptămână dinaintea oamenilor.

Mă trezesc la vre-o dece ăile, că mă ia de
braț și îmi ăce cu glas apăsător în vreme-ce ne
plimbam:

„Cunosci d-ta ăcala unui mare scriitor latin?
Asta sună așa: încrede-ți corabia mărilor, dar'
tu femeilor să nu te încrezi, căci mările sînt
mai puțin înșelătoare decăt femeile! Așa grăiesce
sau vestitul Horaț sau Herodot.“

Am vădit îndată, că nu se restaurase de-

au pierdut mult din soliditate. „Și în alte țări s'a vorbit de grupările indicate în țara franceză, că adică Rusia se va apropia de Franța părăsind imperiile aliate, care la rândul lor se vor compensa cu prietenia Angliei și vor căuta a-și asigura statele tinere dela Dunăre, România, Serbia și Bulgaria. Viitorul va arăta, ce este adevărat din aceste combinațiuni.

Înainte de întâlnirea din Gastein, spun țările catolice, a adresat Papa împăratului-Rege Francisc Iosif o scrisoare, în care își exprimă bucuria la întâlnirea monarhilor și speranța, că ea va fi salutară și pentru biserica catolică.

Relațiunile între cabinetul Salisbury și unionistii liberali în Anglia s'au cam încheiat. Aname conducătorul acestor din urmă lordul Hartington a vorbit cu ocaziunea unui meeting al fracțiunii sale despre reorganizarea partidului liberal, pe care dînsul o sperează în timpul cel mai apropiat. Această împregiurare și faptul, că unionistii au hotărât a ocupa loc în parlament pe partea opoziției și a vota în toate chestiunile afară de afacerea irlandeză cu Gladstone, au adus cabinetul Salisbury în perplexitate. Va să zică asigurarea lui Hartington, că va sprijini cabinetul conservator, se reduce numai la chestiunea *Home-rule*.

Exministul Radoslavov din Bulgaria a fondat un țiar nou, care este cu titlul „Narodni Viestnic“. În numărul prim al acestui țiar, Radoslavov declară, după-cum comunică „Pol. Corr.“, că nu este adevărat, că dînsul ar fi ajuns la învoială cu partidul lui Tancoff. El a ieșit din minister pentru-că programul lui și al aderenților se este susținerea uniunii, care există de facto și prin urmare nu se poate învoi cu concesiunile lui Caravelov. Afară de aceea dînsul dorește o îmbunătățire a relațiilor cu Rusia și accentuează necesitatea susținerii legilor fundamentale ale țării. În alte privințe fracțiunea lui Radoslavov aparține majorității sobraniei.

Am anunțat în unul din numerii trecuți, că în Salonic se concentrează două corpuri de armată permanente. O telegramă din Londra ne aduce acum știrea, că aceste concentrări sînt îndreptate contra poftelor de anexiune ale Greciei și contra intrigelor rusești în Macedonia.

Pace sau război.

„Voința Națională scrie:

Omenirea oscilează între aceste două stări decînd este pe pămînt. În timpurile mai vechi războaiele erau mai dese și țineau mai îndelungat; cu cât civilizația înaintează, cu atîta ele se răresc și se scurtează, fără însă ca pentru aceasta pierderile ce dînselor pricinuesc să fie mai mici. Știința distrugerii făcînd neconținut progrese, o

plin și nu luase nici o învățătură din incidentul cu pețirea. Voiam să mă scap, însă mă ținea de braț cu țările, dîcîndu-mi:

„Eu țin recomand, dle, din experiența mea proprie, cînd vîi în atingere cu femeile cu scop să faci un pas hotărît, să nu crezi în ceea-ce vezi, nici în ceea-ce auzi. Mi-am propus, dle, nici să nu mai dau cu ochii de ființele aceste afurite; pentru-că te asigur, ascultă, am să isprăvesc aceluși. Ei, nu te duce, stai...“

— Nu se poate, scumpul meu domn, acum nu se poate. De altădată!

E. Hodos.

Giamuri perforate.

Condițiunile fundamentale ale salubrității locuințelor sînt curățenia și ventilarea. Și cu toate acestea, mai totdeauna nu se ține seamă de aceste două condițiuni; de aci tot felul de boale, la cari sîntem expuși. Boalele contagioase găsesc de sigur, din cauza lipsei de aer curat și necurăteniei locuințelor noastre, un aliment foarte propriu de propagare. Măsurile cele mai multe s'au luat și se iau pretutindeni în această privință, și știința nu cruță nimic pentru a face tot felul de cercetări, prin cari să se poată ajunge la puțință de a face, ca salubritatea publică să se propagească și să fie cât mai bine garantată.

Ori-cine înțelege trebuința de a ține cât se poate mai multe camerele în comunicațiune directă cu atmosfera. La Londra, printre obligațiunile riguroase impuse proprietarilor hotelurilor și caselor mobilate, cari se dau cu chirie, există și obligațiunea de a ține camerele și dormitoarele

singură luptă de astăzi costă mai mult sînge decît ani întregi de dușmăni de altădată. Apoi prelîngă pierderile directe de bani și de oameni, acele indirecte isvorite din încetarea operațiilor comerciale și industriale se cifrează cu miliardele. De aceea înțelegem îngrijirea cea mare, în care trăiesc lumea despre partea războiului și pentru-ce bursele sînt termometrele cele mai simțitoare ale temperaturii războinice.

De cîtva timp a început a se vorbi earăși despre război și, dacă cercetăm faptele, vedem că multe din ele par a duce într'acolo. Este învaderat, că Rusia este nemulțumită cu rezultatul, la care a dus tratatul de Berlin. După-ce dînsa și-a vîrsat sîngele și a cheltuit banii sei spre a elibera pe Bulgari de sub stăpînirea otomană, ea, departe de a culege fructele jertfelor sale, se vede suplantată în influență în Peninsula-Balcenică de Austria și Anglia. Toate silințele sale sînt puse acum spre răsturnarea principelui Alexandru, care și dînsul ia din această pricină o poziție tot mai dușmănoasă față cu Rusia. În țările din urmă guvernul bulgar a dispus, între altele, excluderea rublelor rusești de pe piețele bulgare. De aceea se vorbia mai deunăzi, ca de ceva sigur, despre trecerea Rușilor în Bulgaria.

Poporul rusesc apoi e nemulțumit încă și din altă pricină cu modul cum s'a sfîrșit războiul din 1877—1878. El așteaptă măcar de astădată să se îndeplinească gîndirea politică inaugurată de Petru-cel-Mare, luarea Constantinopolului din mâinile Otomanilor; speranțele lui însă au fost din nou înșelate. Că acest gînd frîmîntă și astăzi masele poporului rusesc ni-o dovedește cuvîntarea ținută către împăratul de primarul din Moscva, în care acesta rosti fără înecungiri dorința poporului rusesc de a vedea lucind sf. cruce în loc de semilună pe turnurile bisericii Sf. Sofia din Constantinopol. Dacă ne gîndim, că o asemenea cuvîntare a fost rostită în absoluta Rusie, atunci trebuie să primim nu-mai decît idea, că este preste puțință, ca conținutul ei să nu fi fost cunoscut de mai înainte de sferele înalte.

Că Rusia se gîndește a rupe cît se poate mai curînd tratatul din Berlin, ni-o dovedește mai ales suprimarea portului franc al Batumului, cedat Rusiei prin numitul tratat, numai sub condiția expresă de a rămîne ca port franc.

Din partea Rusiei deci ar fi motive serioase și îndestulătoare de război și anume mai cu deosebire în contra Austriei, care s'a folosit singură de tratatul de Berlin. În al doilea rînd însă și în contra Angliei, care după-ce a pus mîna pe Cipru, nu lasă acum Egiptul din stăpînire, înecat în realitate Anglia și Austria, care nici au tras spada în acest război, s'au folosit mult mai mult decît Rusia, care s'a bătut. De aceea și Rusia a început din nou loviturile sale în Afganistan.

Rusia pentru a pute ține piept acestor puteri are nevoie de o aliată. Ca atare se înfățișează dela sine Franța, dușmana tradițională a Angliei și purtînd adînc în inima ei războiul contra Germaniei. De aceea la descoperirea statuei generalului Chanzy, generalul rus Frederix, atașat prelîngă ambasada rusească din Paris luă o parte atît de pronunțată și determină din partea publicului nise mani-

festări atît de simpatice. De aceea Paul De-roulde, poetul francez, apostolul ideii revanșei, cutreeră Rusia din oraș în oraș, fiind sîrbătorit în toate părțile.

Este învaderat însă, că Rusia are mai mare interes de Franța decît aceasta, deocamdată, de Rusia. Căci idea revanșei, deși nu poate să fie părăsită, încă nu a ajuns în stare de a trece în fapt, precînd Rusia ar ave cel mai mare interes de o alianță franceză, cel puțin în contra Angliei.

Așa stau lucrurile pe partea intereselor mai apropiate sau mai îndepărtate ale războiului. Să vedem cum stau acele ale păcii.

Este învaderat, că Germania, care a dobîndit o precumpnire extraordinară în afacerile europene, nu are nici un interes de a expune în un război al cărui rezultat nici odată nu poate fi sigur, atotputernicia poziției sale. Ea caută deci să mențină pacea, stare pe care prin vața ce a dobîndit, ca și prin geniul conducătorului politicii sale, au fost totdeauna întoarsă în folosul ei. Austria amenințată, prelîngă alte pericole și cu desbinarea lăuntrică, dovadă mai ales chestiunea de tot ardătoare a desfacerii armatei maghiare de cea comună a imperiului, are și dînsa tot interesul de a menține pacea, încît de aici se explică relațiile cele de tot bune între aceste două împărății, care se documentează prin întrevederile repetate de atîți ani între capii ambelor state și a ministrilor lor conducători, întrevederi ce se petrec totdeauna în chipul cel mai cordial, și cari s'au repetat și în anul acesta.

Cît timp era în Anglia la cîrmă ministrul liberal, care, după-cum este cunoscut, avea o purtare mult mai blîndă față cu Rusia, aceasta putea spera în cazul unui conflict pe neutralitatea Mării-Britanii. Decînd însă chestiunea Irlandei a adus earăși trebile pe mîna conservatorilor, cu toate că majoritatea de care acest partid dispune în cameră nu este sigură, totuși el poate spera să găsească spriginul ei cel puțin în politica exterioară, cu atîta mai mult, că lovitura dată Angliei cu Batumul și amenințările din Afganistan au resuscitat simțimintele Englezilor.

Germania și Austria au găsit deci un aliat firesc în Anglia contra Rusiei și eventual a Franței.

Rămîne de examinat rolul Italiei. Dînsa ar ave de cîștigat ori cu care din cele două părți s'ar alia. În Austria se află Tirolul și Trentinul și în Franța Savoia și Nizza. După toate aparențele dînsa ar lua în cazul unui război parte în contra Franței, politică nenorocită din punctul de vedere al viitorului rasei latine, dar' mult mai favorabilă intereselor italiene, decît spriginirea Franței contra Germaniei, pentru-că în cazul unei alipiri a Italiei către Germania Austria, și Anglia, este mai mult decît sigur, că Rusia și Franța nu ar pute isbui la nimica.

Interesele celor patru mari puteri europene, Germania, Austria, Anglia și Italia, fiind deci comune în contra Rusiei și a Franței înțelegem cum de un război nu poate ave loc deocamdată, cu tot antagonismul cel ascuns și adînc care desparte între ele popoarele europene. De aceea pentru moment, deși trebuie să fim

cimetrici pătrați pentru un metru pătrat. Această fabricare a prezentat foarte mari greutăți. D-nii Appert au rezolvat problema, producînd perforațiunile în timpul turnării sticlei. Procedările adoptate pentru perforarea gîmurilor fac, ca prețul lor să fie, relativ vorbind, foarte redus.

Aceste nouă gîmuri pot să înlocuiască vasistasele, cărămizile perforate, etc. Ele trebuie să fie puse, după opinia foarte corectă a dlui Trélat, la 1 m. 50 dela pămînt, pentru a nu aduce nici o supărare celor cari locuiesc în camere, la partea superioară a ferestrelor de sus și deasupra gergelelor. Au început deja să se întrebuințeze asemenea gîmuri pentru scoale, pentru salele de întruniri, pentru cafenele, pentru birturi etc. În apartamentele noastre, aceste gîmuri pot să fie recomandate pentru bucătării, pentru cabinetele de toaletă, etc. Și nu vedem pentru-ce nu le-am întrebuințat și pentru camerele de culcare. S'ar pute pune două rînduri de gîmuri, împedîndu-se astfel comunicațiunea printr'o ușoară deplasare a liniilor de corespondență a perforațiilor.

Poate că „gîmul perforat“ ne va obicîni ca, puțin cîte puțin, să lăsăm liberă ori-ce comunicațiune între apartamentele noastre și atmosferă; pentru moment, constatăm, că s'a făcut un bun început.

În tot cazul, acest procedeu de aerare este excelent, foarte simplu și foarte comod, și o garanție serioasă în contra lipsei de aer, care face ca, în orașele cele mari, să fie atîția anemici și chiar și ftisici.

„Românul“.

totdeauna pregătiți, să nu ne ocupe atîta teama războiului și să ne gîndim la îndeplinirea organizației noastre, căci războiul deși fatalmente trebuie să se întîmple din cauzele indicate, rămîne deocamdată respins pe un timp mai îndepărtat. De aceea nici nu este locul de a discuta, precum s'au grăbit să o facă unele organe ale opoziției, care, parte trebuie să o țină România în viitorul conflict european.

Din Macedonia

„Românul“ primesce următoarea corespondență particulară:

Perlepe, 15 (27) Iulie, 1886.

Domnule director!

Vă dau aci câteva detalii asupra situațiunii din Macedonia, voi vorbi în special de brigandagiu și de examenele din Bitolia, Crușova, Ohrida și alte comune.

Hoțiile se fac aci pe o scară foarte întinsă, susținute și apărute de propagandistii greci, pentru a discreditat administrațiunea turcă și a întîmida pe Românii antielenisti. O mulțime de bande, înarmate până în dinți, cutreeră satele, trăind din spinarea sătenilor.

Drumurile sînt înșesate de acești tâlhari, cari jăfuesc pe trecători. Orașenii nu se pot duce nici chiar până la vîi, căci prințîndu-i acești tâlhari îi duc în munți, și nu-i eliberează decît pentru sume considerabile de bani.

În Crușova mai ales frica e foarte mare, o mulțime de hoții de acest fel s'au petrecut, locuitorii Crușovei nu se mai duc nici la Corie. (Dumbravă împreginul orașului.) Acest loc de petrecere al Crușovenilor e părăsit, de frica brigandagiului.

Scoalele române fac pe fiecare și progres. Grecii și Sylogurile lor chiar au început să se convingă de zădărnicia luptei lor; anul acesta n'au trimis decît a treia parte din banii ce obicînit îi trimiteau pentru întreținerea scoalelor lor.

Examenul dat de elevii gimnasiului român din Bitolia a avut un succes strălucit. Săile gemeau de lume. Toți consuli din localitate erau prezenți. Un elev crușovean a ținut și un discurs în limba franceză, care a făcut multă senzațiune.

În Bitolia există încă de mult o scoală franceză, ținută de nise preoți americani, dintre cari unul anume Faverial e profesor de limba franceză și la gimnasiul român din Bitolia.

La Crușova asemenea limba română a triumfat în mijlocul aclamărilor generale, lumea și în special sexul feminin, care păstrează cu mult foc limba română, se îndesa ca să asculte vorbind pe copiii lor, dulce limba românească.

Scoalele grece încă n'au ținut examen, ca de obicei ei le țin la finele lui Iulie, alabadura și cum n'ar face astfel, cînd sînt cu totul lipsiți de control.

Părinții sînt mulțumiți cînd aud pe dascăl ținînd cîte un logos, compus din cuvinte, pe cari nici chiar el nu le pricepe.

Cum vedeți, d-le director, conștiința națională nu numai, că n'a perit la noi, dar' încă din și în și se deșteaptă cu mai multă putere.

Înșiși Grecii, cari până acum cîtăva vreme trimbău cu emfasă, că Macedonia e grecească complet, încep a se încredința, că trebuie să-și iee tîlpășița (după-cum dîce Românul) de pe la noi.

Să sperăm, d-le director, că acel fericit moment, cînd limba greacă va fi isgonită și din biserici și din școli, nu e departe.

Dumitru Măracine.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Gura-Rîului, 12 August.

Ați publicat în „Tribuna“ notița ce V'am dat așa în pripă despre sîrbătorea bisericească, pe care am avut-o cu ocaziunea punerii petrei fundamentale la noua biserică gr.-orient. ce se zidesce în comuna noastră. Dați-mi voie să Vă împărtășesc și câteva amănunte privitoare la această sîrbătoare.

Este adevărat, că zidirea s'a început încă în Aprilie a. c. deși peatra fundamentală abia acum s'a așezat. Dacă-mi aduc bine aminte, cetitorii „Tribunei“ au și fost informați despre cauzele acestei anomalii. De mai mulți ani acum comuna bisericească lucrează să obțină aprobarea consistorului spre a-și zidi o nouă biserică, pentru care adunase un capital de 40,000 fl. S'au ivit însă unele greutăți. În cele din urmă autoritățile politice au dispus închiderea bisericii vechi din motive de siguranță publică. Nici acum însă zidirea noii biserici nu s'a putut începe. S'a făcut, ce-i drept, licitațiunea, s'a încheiat contractul cu antreprenorii, frații Königer, însă con-

tractul nu era aprobat de consistor, deși încă în Septembrie anul trecut a fost prezentat spre aprobare.

Astfel s'a întâmplat, că zidirea s'a început, fără-ca să se fi putut pune peatru fundamentală, căci abia acum înalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron i-a dat Preotului Ioachim Munteanu permisiunea de a săvârși acest act.

Ceremonia sfințirii apei a fost săvârșită de Părintele Dr. Nic. Maier, protopopul tractului, asistat de Părintele Dim. Cunțan și de Părintele Ioachim Muntean, în prezența întregii comune adunate în biserica spațioasă și a unui număr public venit parte din Sibiu, parte din comunele învecinate.

După sfințirea apei s'a așezat și zidit apoi peatra fundamentală, în care s'a pus următorul:

Act comemorativ.

După-ce deza în 17, astăzi — cu înscuvințarea arhierescă — în prezența noastră celor mai jos însemnați și a unui public foarte numeros, din loc și din giur, s'a așezat cu ceremonialul prescripșit și usitat acest comemorativ la biserica românească ortodoxă actuală din comuna Gurariului, în zilele înălțimii Sale Împăratului-Rege al Austro-Ungariei Francis Iosif I, fiind Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania înalt Preasfinția Sa Miron Roman, arhiepiscopul și vicar arhiepiscopesc precuviosia sa Nicolae Popea, protopresbiter al tratatului Sălistei Dr. Nicolae Maier și preot gr.-or. al acestei comune bisericesci: paroch Ioachim Muntean, pe baza contractului încheiat cu arhiepiscopul întreprindători „frații Ferdinand și Josef Königer” din Sibiu, care scripș, spre mai bună adevăre și alături aici în un exemplar, dumpreună cu o copie fidelă a contractului despre edificarea bisericei celei vechi, care a existat dela anul 1767 până la anul 1885, în care interval s'au perondat slugind în ea preoții: 1. Ștefan Șerban. 2. Constantin Arsenie. 3. Ioan Dămian. 4. Ioan Manta. 5. Ioan Dămian. 6. Șerban Manta. 7. Petru Hanzu. 8. Ioan Arsenie. 9. Constantin Barbeș. 10. Ioan Manta, acum toți răposăți și 11. Ioachim Muntean, în locul căreia se edifică actuala biserică cu spesele proprii ale unui fond întemeiat parte din mijloacele comunei publice, care în timpul de față consistă din 560 numeri de case și bordeie cu o poporațiune de circa 480 familii, între care 400 de confesiunea gr.-or. cu 2000 suflete, ear' 80 de confesiunea gr.-cat. cu 400 suflete, — parte din ajutoare particulare ale credincioșilor gr.-or. din loc, a crescut sub îngrijirea fostului protopresbiter tractual Ioan Hannia, mai târziu administrat de comitetul și epitropia parochială sub conducerea parochului subsemnat la suma de 45.000 fl. patruzeci și cinci mii florini valută austriacă, funcționând în periodul anilor 1885, 1886 și 1887 ca membri în comitetul parochial: 1. Ioachim Muntean, paroch și președinte. 2. Petru Hanzu jun. 3. Iacob Brad sen. 4. Ioan Olariu. 5. Coman Peană. 6. Avram Stoică. 7. Petru Loloiu. 8. Ioan C. Arsenie. 9. Ioan B. Stoică. 10. Ioan I. Brad. 11. Arsenie Pampu. 12. Petru Triștiu. 13. Dumitru Vlad. 14. Coman Rebegea. 15. George Mihanciu. 16. Petru V. Demian. 17. Gligore Răchită. 18. Petru Hanzu sen. 19. George Popa, învăț. 20. Crăciun Lăpădat; ear' ca membri în epitropie: 1. Ioan Triștiu, totodată primar comunal. 2. Ioan Conț și 3. Ioan Voic, și în comitetul de clădire: Ioachim Muntean. 2. Petru Hanzu sen. 3. Ioan Triștiu. 4. George Mihanciu. 5. Petru Hanzu jun. și inspecționator inginerul superior Josef Neugebauer din Sibiu.

Gurariului, în 27 și a luni lui Iulie anul Mântuirii 1886: una mie opt sute optzeci și șese.

† Hoc signo vinces.

Dr. Nicolae Maier m. p., protopresbiter; Dimitrie Cunțan m. p., prof. sem.; Ioan Slavici m. p.; Nicolau Henț m. p., notar comunal; Dionisiu Aron m. p., paroch gr.-cat.; Iacob Arseniu m. p.; Ioan Rebegea m. p.; Ioan Demian m. p.; Ioachim Muntean m. p., parochul locului, asesor în scaunul protopopesc, delegat la acest act; născut în Tilișca la 18 Ianuarie 1847, hirotonit în 30 Maiu 1877, și așezat ca preot în Gurariului la anul 1877 Iulie în 3 zile; Josef Neugebauer m. p.; Josef Königer m. p., Baumeister; Ferdinand Königer m. p., Baumeister; Ioan Manta m. p., cleric abs., învăț. și notar comit.; Iacob Hanzu m. p., econom; Petru Cătoi m. p., învățător și notar; R. Speck m. p.; Peter Czirbus m. p.; Ilie Brad m. p., econom; Dr. Ioan Crișian m. p.

La prânzul festiv s'au adunat în casele Părintelui Ioachim Muntean vre-o cincideci de persoane și s'au ținut mai multe toasturi, pentru Maiestatea Sa Împăratul și Regele nostru, pentru înalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit și Arhiepiscop Miron Roman, pentru Părintele pro-

topop Dr. N. Maier, pentru vrednicii creștini din Gurariului și pentru zelosul lor preot I. Munteanu și în sfârșit, pentru frații Königer, și pentru dl inginer arhitect Josef Neugebauer, care atât de multă silință își dau, ca să ridice în Gurariului o biserică trairică și frumoasă. X.

Cronică.

Împăratul Germaniei a părăsit în 11 Aug. pământul austrie, plecând din Salzburg, unde venise din Gastein, la Babelsberg.

Limba germană la examenele oficerilor de rezervă. Ministrul comun de războiu a exmis cu data 22 Iunie n. un circular către toate comisiunile examinătoare ale aspiranților la gradul de oficer în rezervă, în care le dispune observarea strictă a dispozițiilor privitoare la cunoștința limbii germane. Aceste dispoziții sunt de cuprinsul, că fiecare aspirant la gradul de oficer în rezervă trebuie să depună examenul în limba germană. Dela acei aspiranți, a căror limbă maternă nu este cea germană, se pretinde cunoștința acesteia numai în măsura recerută de interesul serviciului. Prin urmare la examene nu se pretinde dela dinșii o predare perfectă în limba germană. Acei aspiranți însă, care nu posed limba germană în măsura recerută de interesul serviciului, chiar și în cazul când ar dovedi aptitudinea lor în celelalte obiecte, nu pot fi numiți de oficeri în rezervă. În cazul din urmă trebuie însă indusă în protocoalele de examen observarea din ce motiv nu pot fi numiți.

Himen. Atașatul militar dela ambasada austro-ungară din Constantinopol, dl maior Manega, un Român bănățean, își va serba în 16 August n. cununia cu ficia consilierului intim Wilms, medic general de stab și medic de curte al împăratului Wilhelm în Berlin. Primească feliicitările fraților sei!

În afacerea Edelsheim-Janski comitetul permanent al comitatului Alba-inferioară a primit în ședința sa din 11 Aug. următoarea rezoluțiune: „Comitetul comitatens cu părere de rău ia la cunoștință evenimentele, care în consecuențele lor sunt de natura de a periclita buna înțelegere între cetățenii patriei și armata comună. În supunere credințioasă către Maiestatea Sa însă comitetul sperază, că bunăvoința totdeauna documentată către Ungaria și spiritul constituțional al Maiestății Sale precum și înțelepciunea guvernului vor face, ca spiritele agitate să se mulcomească, ear' de altă parte se vor lua măsuri, ca în armată să se producă și înțărăscă acel spirit, care poate fi o garanță pentru constituție, ear' de altă parte ar corăspunde mai bine intereselor vitale ale monarhiei”.

Prima cale ferată secuească. Comitetul Csik a exmis o comisiune de 40 membri, care a elaborat planurile pentru construirea primei căi ferate secuești. Linia este trasată dela Héjásfalva unde se leagă cu calea ferată a statului, ear' de aici trece peste stațiunile Odorheiu, Zătlaca, Dan, Racoș, Csik-Szereda, Seps-St.-Georgiu la Brașov. Afară de linia aceasta principala s'au mai proiectat linii vicinale dela Vasláb la Ditro și Rakos-Szereda. Lungimea liniei principale este de 102 kilometri, ear' a celei vicinale de 20 kilometri. Spesele s'au preliminar cu 2,440.000 fl.

Cosmorame. Mâne și poimâne, Sâmbătă și Duminecă, în 14 și 15 August n. vor ave loc în teatrul orașului de aici ultimele producțiuni orășico-fisice ale dlui König. Recomandăm publicului nostru aceste producțiuni interesante, cu atât mai mult, că dl König ne-a comunicat, că va serba o serie de tablouri noi — între altele expedițiunea svediană la polul nordic — ceea-ce promise o seară plăcută.

Restrângerea numărului ascultătorilor la facultatea de medicină din Viena. Ministrul de culte și instrucțiune publică austriac Dr. Gautsch a adresat colegiului profesorilor dela facultatea de medicină a universității din Viena o scrisoare, în care provoacă pe numitul colegiu, ca să-și deie părerea, că oare considerând, că numărul ascultătorilor la acea facultate crește din an în an, nu ar fi consult să se admită la înscriere numai atâția ascultători, câți stau în proporție cu localitățile și mijloacele de instrucțiune, de care dispune facultatea. În cas dacă colegiul profesorilor află consult a se face această restrângere, ministrul este de părere, că trebuie mai întâiu admiși ascultătorii din acele părți ale monarhiei, care sunt oareșicum avisați la universitatea din Viena. Considerând, că un număr mare de studenți români își urmează studiile la facultatea de medicină din Viena, această scrisoare a ministrului austriac este de interes și pentru noi.

Din Bocovina se telegrafează, că comisiunea specială instituită pentru consultarea asupra mijloacelor, ce ar fi de aplicat contra consecuențelor războiului vamal cu România este compusă din următoarele persoane: Delegații camerei comerciale, apoi deputații Lupul, Popper, Zota, membrul comitetului terii baron Mustața, consilierul magistral Rosenzweig, în urmă reprezentantul bursei de producție Schuster și reprezentantul societății industriștilor prof. Kleinwächter. Această co-

misiune a ținut o ședință și a hotărât elaborarea unei expertise minuțioase, care să arete în mod pregnant și pe baza cifrelor influența războiului vamal asupra comerțului, industriei și agriculturii.

Un Român profesor la universitatea din Paris. „Românului” i-se scrie din Paris, că doctorul Gr. Assachi a reușit la concursul de profesor agregat (anatomie și fiziologie) la facultatea de medicină din Paris. Doctorul Assachi e primul și singurul dintre Români, care în Franța, s'a ridicat la această dignitate

Linia București-Fetesci s'a inaugurat ieri decătră ministrul lucrărilor publice al României însoțit de personalul superior.

Căsătoria dlui Roseti-Solescu, prim-secretar al legațiunii române din Petersburg, cu d-șoara de Giers, a avut loc la Carlsbad, în 12 August n. Cancelarul Rusiei dl de Giers, a sosit la Carlsbad. Cu această ocaziune rectificăm eroarea făcută într'un număr trecut. Nu un Român a luat în căsătorie pe o fică a repozatului cancelar Gorceacoff, ci un fiu al lui Gorceacoff s'a căsătorit cu o Româncă Sturdza. De altmintearea, această căsătorie s'a desfășurat.

Exportul din Brăila. Vaporul societății italiene „Florio-Rubatinò”, numit „Faro”, a plecat în cursul săptămânii trecute încărcat pe bord cu 63 boi, 53 vaci, 2 buhai și 4200 chilogramme fân pentru Italia. — De asemenea și vaporul numit „Languell” sub pavilionul englez, a plecat încărcat pe bord cu 121 boi, 1 vacă, 1 vițea și 10.000 chilogramme fân, tot pentru Italia.

Din Macedonia. „Românului” i-se scrie din Molovița, orașul din Macedonia, aproape de Monastir (Bitolia), că la 22 Iunie s'a făcut examenul școlii române de fete de sub direcțiunea profesorului Gușu Papa-Costa, în localul școlii comunale dela Moșu-Gaga. Toate fetele au răspuns foarte bine. Tot în același local s'a dat la 24 Iunie examenul băieților din școala română, care numără peste 100 elevi; răspunsurile date au fost destul de satisfăcătoare. A făcut mare impresiune mai ales examenul de limba franceză. Grecii sunt foarte consternați de faptul, că în școala română se învață și limba greacă. Ați se va da examenul la școala greacă, care nu numără decăt 20—30 elevi. Lupta a fost grozavă din partea greco-românilor, ca examenele școlilor române să nu se țină în localul comunal.

Spitalul Pasteur. Din 1656 de bolnavi de turbare, care au primit îngrijirile d-lui Pasteur la Paris, au murit acolo dela început și până acum numai 150 de oameni, dintre care 11 Ruși, 3 Francezi și 1 Român.

Varietăți.

(Onorariile autorilor în timpii trecuți.) Cetim în istoria librăriei germane (Geschichte des deutschen Buchhandels), care a eșit acum de sub tipar, că în timpul lui Hutten primirea unui onorar pentru publicațiuni era privită ca puțin onorabilă. Reformatorul Martin Luther n'a primit pentru scrierile sale nimic afară de câteva exemplare gratuite. Thomas Murner a primit în anul 1514 pentru opera lui „Geuschmatt”, ce o vânduse tipografului Hupfuff dela Strasburg suma de 4 florini; Uulric Zasius în 1526 a primit pentru scrierea lui „Intellectus juris singulares” un onorar de 50 florini și Oecolampadius în 1531 pentru trei coale din comentariul seu al bibliei un floren de onorar. Aceste cifre sunt fără îndoială foarte moderate, dar' trebuie să luăm în considerațiune, că și prețurile alimentelor și altor necesități ale vieții erau pe acea epocă comparativ ieftine. În timpul săracirii 1506, în urma războiului de religie, în anul 1506 s'a calculat subsistența unui student la universitatea Wittenberg cu 8 florini pe an, și învățatul Conrad Pellikan dela Basle (Elveția) a trăit în 1526 cu 16 florini pe an. Conrad Gessner, profesor la Lausanne, mărturie în anul 1539, că neajunsul salariului seu îl silia să scrie cărți spre a-și câștiga existența.

(Un rege salvator.) Este vorba de regele Cristian al Danemarcei. Acum câteva zile acest suveran și ducele de Chartres se preumblau călare în pădurea dela Klampenborg, însoțiți de un groom. Pe un drum foarte strîmt, pe care se află de o parte și de alta numai copaci, întâlniră un fel de omnibus plin cu lume. Această trăsură se oprî pentru a lăsa să treacă regele și ducele, și personagele, cari se aflau înăuntru, se sculară în picioare, ca deferență pentru suveran. În momentul acela, caii omnibusului se spăriră și făcură o mișcare repede, care pricinui căderea din el a unui bătrân. Sărmanul bătrân căzuase astfel, încăt capul i-se afla sub roată, așa că la cea mai mică mișcare ar fi fost perdat. Regele Christian înțelese pericolul șiări îndată de pe cal, apucă pe bătrân de cap și îl scoase repede de sub roată, precăt ducele de Chartres țină de dărlugii cailor omnibusului, pentru a-i oprî să mai facă vre-o mișcare. Astfel bătrânul fu scăpat. Lucru ciudat, regele a pățit-o după urma binelui ce făcuse. Precăt era ocupat a scăpa pe bătrân, calul seu fugise prin pădure, și suveranul a trebuit să se întoarcă la palatul Bernstorff pe calul groomului. De atunci regele a exprimat dorința, ca nimeni să nu-l mai salute în trecerea lui, sculându-se în picioare în trăsură.

(Rosa de aur.) De mai multe veacuri deja Papii au introdus obiceiul de a da așa numita Rosă de aur, în semn de favoare deosebită, monarhilor, prințeselor etc., care iși-au câștigat merite mari cătră biserica catolică. În secolul al 16-a au primit rosa de aur: electorul Frederic cel înțelept al Saxoniei; apoi Margareta de Austria; împăratul Carol V. În timpul din urmă rosa se dă exclusiv reginelor sau prințeselor. Cea mai frumoasă rosă de aur este fără îndoială cea dată nu de mult reginei Maria Christina a Spaniei. Această rosă are 9 flori, 14 boboci și ca la o sută de foi, toate de cel mai fin aur. Ghișeu este de argint masiv suflat cu aur, precăt craca de trandafir e de aur masiv, trandafirul din mijloc, adevă cel mai mare, se deschide printr'un șurup și este preparat pentru a fi umplut cu parfum.

(Gelosia în Spania). Tribunalul din Malaga judecă în acest moment o afacere dramatică. Acusata este o jună fată de vre-o douăzeci de ani, foarte frumoasă, care într'un acces de gelosie, a dat într'un bal, trei lovituri de pumnal logodnicului ei.

Bibliografie.

XXII-a Programă a gimnasiunii mare public române de religiunea ortod. resăriteană și a celorlate scoale secundare și primare împreunate cu acesta din Brașov pe anul școlastic 1885—86. Publicată de Ștefan Iosif, director și profesor. Brașov, 1886. Tipografia Alexi.

„Preotul Român.” Diar bisericesc, școlastic și literar. Apare în broșuri lunare câte de 2³/₄—3¹/₄ coale. Gherla, 1 August 1886. Anul XII. Nr. 8. Sumar: Cunoștințe din dreptul canonic (urmare), de I. Papiu. — Gradurile ierarhice ecclesiastice sau însemnătatea ritului conferirii lectoratului, subdiaconului și diaconatului (urmare), de I. Broșiu. — Uniunea bisericească a Românilor cu Calvinii în secolele XVI—XVII (urmare), de Dr. Gregoriu Silași. — Predică pe sârbătoreala Adormirii Precuratei Vergure Maria, de I. Broșiu. — Predică la înmormântarea unei femei tinere, de V. Budescu. — Apel către publicul român. — Bibliografie.

Posta redacțiunii.

Dlul G. B. în Șistaroet: Nu avem nici un privilegiu de a reproduce în coloanele noastre nisece documente lungi lipsite în sine de actualitate.

Posta ultimă.

München, 12 August n. Consiliul municipal a respins invitarea magistratului din Budapesta de a participa la serbarea revindicării cetății Buda cu îndrumarea la tractarea dușmănească, de care sunt împărtășii Germanii din partea Maghiarilor.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

(De ieri.)

Budapesta, 12 August n. Astăzi la ameați a avut loc prezentarea corpului oficeresc la noul comandant Pejacsevich. Mai întâiu au fost primiți oficerii armatei comune. La cuvântarea locot. mareșal Braumüller, contele Pejacsevich a răspuns, că contează la spriginul corpului oficerilor, care sub conducerea probată a antecesorului seu au fost valoroși instructori ai trupelor. Conducătorului oficerilor de honveți locotenentului mareșal Ghyczy comandantul a mulțumit în limba maghiară pentru visita făcută și l-a rugat să-și păstreze bunăvoința de camarad.

Bruxella, 12 August n. Ținerea meetingului lucrătorilor în ziua de 15 August n. s'a conces.

Paris, 12 August n. După o telegramă a lui „Figaro” peregrinii austriaci la Lourdes au fost întâmpinați în gara din Lyon cu manifestațiuni dușmănoase. Trei manifestanți sunt arestați. Diarele anunță, că Papa ar fi declarat ambadorului francez, că nu a luat încă nici o hotărâre cu privire la trimiterea ablegatului papal în Peking, dară această scire a diarelor nu este adevărată.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albin.

[315] 3—3

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.